

KRAJE UPRAWNIONE

W programie Erasmus+ udział biorą państwa członkowskie UE. Dodatkowo, zgodnie z art. 16 rozporządzenia ustanawiającego „Erasmus+”, z programem związane są następujące państwa trzecie¹⁴:

- członkowie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) będący członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG): Norwegia, Islandia i Liechtenstein;
- kraje przystępujące, kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące: Republika Macedonii Północnej, Republika Turcji i Republika Serbii;

Państwa członkowskie UE i wyżej wymienione państwa trzecie związane z programem będą zwane dalej „**krajami programu**”.

Ponadto zgodnie z art. 17 rozporządzenia podmioty z innych państw trzecich niezwiązanych z programem mogą kwalifikować się do akcji w ramach programu Erasmus+ w należycie uzasadnionych przypadkach i w interesie Unii (zwanej dalej „**krajami partnerskimi**”).

Kraje programu

Następujące kraje mogą w pełni uczestniczyć we wszystkich akcjach programu Erasmus+:

Państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) ¹⁵			
Belgia	Grecja	Litwa	Portugalia
Bułgaria	Hiszpania	Luksemburg	Rumunia
Republika Czeska	Francja	Węgry	Słowenia
Dania	Chorwacja	Malta	Słowacja
Niemcy	Włochy	Niderlandy	Finlandia
Estonia	Cypr	Austria	Szwecja
Irlandia	Łotwa	Polska	

¹⁴ Z zastrzeżeniem zawarcia układów o stowarzyszeniu między Unią Europejską a tymi państwami.

¹⁵ Zgodnie z art. 33 ust. 3 decyzji Rady 2013/755/UE* z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:344:0001:0118:PL:PDF>) Unia zapewnia, aby do udziału w programie Erasmus+ kwalifikowały się osoby i organizacje z krajów i terytoriów zamorskich, zgodnie z zasadami programu i ustaleniami obowiązującymi państwo członkowskie, z którym są związane. To oznacza, że osoby i organizacje z krajów i terytoriów zamorskich uczestniczą w programie, mając status „krajów programu”, przy czym właściwym „krajem programu” jest państwo członkowskie, z którym są związane. Wykaz krajów i terytoriów zamorskich, których to dotyczy, można znaleźć pod adresem: https://ec.europa.eu/international-partnerships/where-we-work/overseas-countries-and-territories_en

Kraje programu spoza UE¹⁶		
Republika Macedonii Północnej	Islandia	Norwegia
Serbia	Liechtenstein	Turcja

Kraje partnerskie

Następujące kraje mogą uczestniczyć w określonych akcjach programu, zależnie od szczegółowych kryteriów lub warunków (dalsze informacje można znaleźć w części B niniejszego przewodnika). Dofinansowanie zostanie przyznane organizacjom z siedzibą na terytorium tych krajów uznanym przez prawo międzynarodowe. Wnioskodawcy i uczestnicy muszą respektować wszelkie ograniczenia nałożone na pomoc zewnętrzną UE przez Radę Europejską. Wnioski muszą być zgodne z ogólnymi wartościami UE poszanowania godności ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawa, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, jak przewidziano w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

Kraje partnerskie wymienione poniżej pogrupowano według instrumentów finansowych w ramach działań zewnętrznych Unii Europejskiej.

Bałkany Zachodnie (region 1)	Albania Bośnia i Hercegowina Kosowo ¹⁷ Czarnogóra
Państwa Partnerstwa Wschodniego (region 2)	Armenia Azerbejdżan Białoruś Gruzja Mołdawia Terytorium Ukrainy uznane przez prawo międzynarodowe
Kraje południowego regionu Morza Śródziemnego (region 3)¹⁸	Algieria Egipt Izrael Jordania Liban Libia Maroko Palestyna ¹⁹ Syria Tunezja

¹⁶ Z zastrzeżeniem zawarcia układów o stowarzyszeniu między Unią Europejską a tymi państwami.

¹⁷ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

¹⁸ Kryteria kwalifikowalności określone w zawiadomieniu Komisji nr 2013/C-205/05 (Dz.U. C 205 z 19.7.2013, s. 9) obowiązują w stosunku do wszystkich działań realizowanych w ramach niniejszego przewodnika, także odnośnie do stron trzecich otrzymujących wsparcie finansowe w przypadkach, w których dane działanie zakłada wsparcie finansowe dla stron trzecich udzielone przez beneficjentów dofinansowania zgodnie z art. 204 rozporządzenia finansowego UE.

Federacja Rosyjska (region 4)	Terytorium Rosji uznane przez prawo międzynarodowe
Region 5²⁰	Andora, Monako, Państwo Watykańskie, San Marino
Region 6²¹ Azja	Afganistan, Bangladesz, Bhutan, Chiny, Filipiny, Indie, Indonezja, Kambodża, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Laos, Malediwy, Malezja, Myanmar/Birma, Mongolia, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Tajlandia i Wietnam
Region 7²² Azja Środkowa	Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan
Region 8²³ Ameryka Łacińska	Argentyna, Boliwia, Brazylia, Ekwador, Gwatemala, Honduras, Kolumbia, Kostaryka, Kuba, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Salwador, Wenezuela
Region 9²⁴	Irak, Iran, Jemen
Region 10²⁵	Republika Południowej Afryki
Region 11 Państwa Afryki, Karaibów i Pacyfiku	Angola, Antigua i Barbuda, Bahamy, Barbados, Belize, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Czad, Demokratyczna Republika Konga, Demokratyczna Republika Timoru Wschodniego, Dominika, Dżibuti, Erytrea, Eswatini, Etiopia, Fidżi, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Gujana, Gwinea Bissau, Gwinea Równikowa, Haiti, Jamajka, Kamerun, Kenia, Kiribati, Komory, Kongo, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretania, Mauritius, Mikronezja, Mozambik, Namibia, Nauru, Niger, Nigeria, Niue, Palau, Papua-Nowa Gwinea, Republika Dominikańska, Republika Gwinei, Republika Środkowoafrykańska, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej, Republika Zielonego Przylądka, Rwanda, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Samoa, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Somalia, Sudan, Sudan Południowy, Surinam, Tanzania, Togo, Tonga, Trynidad i Tobago, Tuvalu, Uganda, Vanuatu, Wyspy Cooka, Wyspy Marshalla,

¹⁹Użycie tej nazwy nie stanowi uznania państwa Palestyny i nie narusza indywidualnego stanowiska państw członkowskich w tej kwestii.

²⁰ Państwa nieobjęte instrumentami działań zewnętrznych.

²¹ Klasyfikacja stosowana w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) oraz proponowany Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III).

²² Jak wyżej

²³ Jak wyżej

²⁴ Jak wyżej

²⁵ Jak wyżej

	Wyspy Salomona, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Zambia, Zimbabwe
Region 12²⁶ Uprzemysłowione: Kraje należące do Rady Współpracy Państw Zatoki	Arabia Saudyjska, Bahrajn, Katar, Kuwejt, Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie
Region 13²⁷ Inne kraje uprzemysłowione	Australia, Brunei, Chile, Hongkong, Japonia, Kanada, Makau, Nowa Zelandia, Republika Korei, Singapur, Stany Zjednoczone Ameryki, Tajwan, Urugwaj.
Region 14²⁸	Wyspy Owcze, Szwajcaria, Zjednoczone Królestwo.

Aby uzyskać więcej informacji, należy zapoznać się ze szczegółowym opisem akcji programu zamieszczonym w części B niniejszego przewodnika.

Wymogi dotyczące wiz i zezwoleń na pobyt

Może zaistnieć konieczność uzyskania przez uczestników projektów Erasmus+ wizy na pobyt za granicą w kraju programu lub kraju partnerskim, w którym prowadzone jest dane działanie. Wszystkie organizacje uczestniczące muszą zadbać o to, aby zostały uzyskane wymagane zezwolenia (wizy krótkoterminowe lub długoterminowe bądź zezwolenia na pobyt) przed rozpoczęciem zaplanowanego działania. Zdecydowanie zaleca się występowanie do właściwych organów o zezwolenia z dużym wyprzedzeniem, ponieważ formalności te mogą trwać kilka tygodni. Agencje narodowe i Agencja Wykonawcza mogą udzielić dodatkowych wskazówek i pomocy w sprawach związanych z wizami, zezwoleniami na pobyt, ubezpieczeniem społecznym itp. Portal imigracyjny UE zawiera ogólne informacje na temat wiz i zezwoleń na pobyt zarówno w odniesieniu do pobytów krótkoterminowych, jak i długoterminowych: <https://ec.europa.eu/immigration/>

²⁶ Klasyfikacja stosowana w ramach Instrumentu Partnerstwa

²⁷ Klasyfikacja stosowana w ramach Instrumentu Partnerstwa.

²⁸ Państwa nieobjęte instrumentami działań zewnętrznych.